

Bine și rău

Tudor Arghezi

Între nădejde tristă și-ndoială,
Te-am căutat prin bolta siderală.
Te-am căutat pe unde și neunde
Îți bănuiam făptura că se-ascunde.
Te căutam în tainica ta lipsă
Prin Testamente și Apocalipsă.
Să fi rămas un loc nemaiumblat
Pe unde nu te-am căutat?
Când socoteam că te-am găsit,
Se și-nălța în dreptul tău un zid.
Simțindu-te zvâcnind în rădăcini
Te mai simțeam în spice și-n tulpini.
Te-am și cântat pe corzi, și noi și sparte,
Și peste vieți și peste moarte.
Tu rămâneai mereu departe.
Auzul tău nu vrea s-audă
Cântec de nai, de cobză și-alăută?
Într-o-nserare, în sfârșit,
Mi se păruse că te-aș fi zărit
În mantia de aur a unui asfințit,

Prinzându-ți-o, târâtă prin țărână.
Mi-a și rămas un ciucure în mână
Și l-am vârat în sân, ca un pribeag
Un bun de furțișag.
Dă-mi voie, negăsită arătare,
Să-ți pui acum o veche întrebare:
Că ai făcut atâtea frumuseți blajine,
Fără-ndoială, mulțumescu-ți bine,
Clădiri de piscuri, cuiburi de izvoare,
Timpuri și valuri călătoare
Și oamenii în sărbătoare;
Bărbați viteji, domnițe la harpă și la furcă.
Mutând pe strune mâna, fuiorul când se-ncurcă.

Dar, mare-aprinzătorule de stele,
Cum de-ai făcut și-atâtea lucruri rele?